

سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی

اداره مخطوطات

نام کتاب فرهنگ دیوان حافظ
 مؤلف متن محشی
 شارح مترجم
 تاریخ تحریر ۱۲۸۳ هـ نوع خط نسخ سطر ۱۳
 نام کاتب گوهر علی گری
 موضوع زبان فارسی عدد اوراق ۵۱ ورق
 طول ۲۳٫۵ عرض ۱۶ شماره عمومی ۳۶۰۱۶
 وقفی / خریداری تاریخ وقف ۸۶
 ملاحظات موضوع لغت است
 *** ۴۹ ورق

۱۱

یا الخواجه

بک نیازی شبد هم ایمان خود جان من
 بر حق بگویم و منی تو بایست از کفر
 خ مانند مونی جاوید یکل چند کلمه
 قدر کنه رنج نشد آید برون پس زان قدر
 ن کنی عیسی کنه نیک من من فصل
 عفو کنه حضرت احمد زاده
 در پیش حق آن بر بود کان هم باغان
 سینه بگری پس زوی بویا
 گویند بار سادید بر دوشان
 گویند اورا رخ تو همچو این دوشان
 سبب مینان گوید جواب از فضل حق
 کفار داند بسته زین بایه
 من غرق ابی از سود سیری کنه یا سوخته

سکه نیازی
 هم امان شود
 هم امان شود

کتاب نیر
خامنه مونی
ن لنی عریض
در پشتر
ن
ن

مطلوبه

کریان جاکبایی عشاق از ذوق غلبه
الفادرسینه کندر شوق اسباب

رباعی

آنکس که ببرد او بوی حق طاق شد
و از قید مقید بوی مطلق شد
چون که ببرد جو و هم ببرد باطل
خلق که بریند فلان که حق شد

قوم بسمون نفوسهم قلندرینه
ناره و ملائکه افری مشوب
بسوی قلندر و قلندر بلفه
یونانی خداست یعنی عارف
بخدا چنانکه عالم ربانی یعنی
عالم باله و گفته اند
قلندر است که فانی
الصفات
بود
عوارف

چون که ببرد جو و هم ببرد باطل
خلق که بریند فلان که حق شد

بسم الله الرحمن الرحیم

فرینک دیوان حافظ سبع جز فقط

الایها السایة اورکاساونا ولها یعنی آگاه باش ای سایه بگردان
کاسه را و بخش کن آنرا یعنی بخور آن بهات الصبح هیو یا ایها السایة
یعنی بیار شراب وقت که مستعد شویدی ایستان ام الحیا بخش
کنایت از شراب است یعنی ترکیب مادر پیدی ها اشتهالنا و اهل
من قبله العذار یعنی مشتهی اشتهال آورنده تراست مارا و شربنی تر

از بوسه بکرا عفاک الله عن شر النویب یعنی عافیت دهد ترا
ی تو از بدیا مصیبت تا و بلا تا یاد است یعنی جزای نیک دهد ترا
خدا در جهان نیکه شهاب ثاقب ستاره روشن را گویند الصبح
الصبح یا احباب شراب صبح شراب صبح بخوام ای یاران المدام
المدام یا احباب یعنی شراب شراب ای دوستان افصح یا مفتح الابواب
یعنی کبابی ای کشایند در ما مع الله یعنی برتر است خدای جبار
لله یعنی فرد فرد از برابر خدای کل الجواهر یعنی سرمه از جواهر
هو سازند منبعش الله اکبر است گویند اکبریت از بالای کوه بلند

خدا قادر رسول الله
الحرم الحرام
یعنی آن قول پیغمبر
شهادت او اهل
من قبلت العذار
راوینت مرادها
فظ از اشتهالنا
اشتهای خمر بلکه
مراد او قول رسول
است

بهار زود دارم و شاید منم برای تو آرزو ام به آتش پاره **سیر لاله**
 به طریق یا ملتزم یعنی ارکان کند خدایتورا راه ملتزم من **با کت**
 قصه نشو و ند مع با که نوشته قصه خود و چشم منم کریان به
 امتاز سلطه این سلطه یعنی ای منمهای سلی و کجاست
 سلیم: انا اضطربت قتیلا و قاتلی مشکا منم مطرب بجوم دران
 کار کشته بجوم و کشته منم شکایت کننده ست از منم
 دهات شده کوم مطیب شکا و سبه پاره آرنور پاک و خوشو
 برای مادر محیای بنی محای ارادش زنده کاینه خوف رادر حیا
 زنده کاینه تو کاشمش سماء تطلع من الغمامه: مانده افتا
 به در آسمان طلوع کند ز ابرویا یا متبسم محای **دس جانی**
 یعنی خنده زنده بحال منم از منم از دج مروارید نمایی
 ایامی **للهوای دمای** داده شده بدان چیست مرهوا

[illegible]